

at opstille saavidt muligt udtømmende Regler om den personlige Kommuneskat saavel i Kjøbenhavn som i Kommunerne udenfor Kjøbenhavn. Man har nemlig — endog affet fra, at Loven for Kjøbenhavn af 19de Februar 1861 i dens § 25 har paabudt en Revision af de Bestemmelser, som indeholdes i dens § 11 (angaaende den personlige Skats Fordeling i Forhold til de enkelte Hvers større eller mindre Indtægter) — ikke kunnet finde det rigtigt, naar der skulde gjøres Forsøg paa ved Lov at opnaa en Ordning af den personlige Kommuneskat i Kommunerne udenfor Kjøbenhavn, da at lade Kjøbenhavn ude af Betragtning og det saameget mindre som de i nærværende Lovforslag optagne nye Regler om den mellemkommunale Beskatning med Nødvendighed medføre, at der ialtfald forsaavidt maa gjælde ensartede Regler over hele Landet. Der har vel tidligere til forskjellig Tid efter forudgaaet Forhandling med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse af Regjeringen været forelagt Rigsdagen Forslag til en Revision af de i Loven af 19de Februar 1861 indeholdte Bestemmelser om den kommunale Indkomsskat (nemlig i Rigsdagens Samlinger 1864—65, 1867—68 og 1868—69), men da disse Forslag ikke have ledet til noget Resultat, har der paany været givet Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse Leilighed til at udtale sig om Ordningen af den personlige Kommuneskat i Kjøbenhavn, og Udbyttet af de af Kommunalbestyrelsen herom førte Forhandlinger foreligger nu i et fra samme modtaget Forslag til Lov om Paaligning af Indkomsskat i Staden Kjøbenhavn.

Det første Spørgsmaal, som frembyder sig, naar der skal træffes nærmere Bestemmelse om den personlige Kommuneskat, er, hvilke Principer, der rettest bør lægges til Grund for Skatten, samt hvorvidt der — saaledes som efter den nugældende Lovgivning er Tilfældet — fremdeles er Anledning til at opretholde forskjellige Principer for Skattens Paaligning i og udenfor Kjøbenhavn, nemlig hift Indkomsskatten, her Formue- og Leiligheds skatten.

Forsaavidt det trænger til nærmere Forklaring, hvad der forstås ved en Skatteligning efter „Formue og Leilighed“, eller efter hvilke

Principer en saadan Ligning bliver at lægge, indeholder den nugældende Lovgivning saa godt som intet andet Bidrag til Besvarelsen af dette Spørgsmaal end det, som ligger i selve Ordene „Formue og Leilighed“. Ligesom navnlig de tvende Reglementer af 5te Juli 1803 og de tvende Anordninger af 29de Juli 1814 om Fattigvæsenet og Almueskolevæsenet paa Landet og i Kjøbstæderne i Danmark, ifølge hvilke en Del af Fattigskatten og en Del af Skolestakten bliver at udrede som Formue- og Leilighedsstat, alene paabyde, at Ligningen skal ske „efter Beboernes Formuestilstand eller deres Leilighed“ (jfr. Reglement af 1803 for Landet § 35, for Kjøbstæderne § 31, Anordning af 1814 for Landet § 56, for Kjøbstæderne § 49), saaledes indeholde heller ikke de senere Kommunallove nogen tydeligere Forklaring i saa Henseende, men da det iøvrigt ikke er tvivlsomt, at Principet for Formue- og Leiligheds ligningen er, at de til samme Kommune hørende Skatteydere hver for sig have at udrede et i Forhold til deres hele økonomiske Stilling lige stort Skattebidrag, maa det formentlig indrømmes, at Formue- og Leiligheds skatten hviler paa et Princip, der i sig er saa retfærdigt, at ingen begrundet Indsigelse imod samme kan reises. Det maa imidlertid tillige erkjendes, at den retfærdige Gjennemførelse af dette Princip er forbundet med store Vanskeligheder, og at det overhovedet maa betragtes som eiendommeligt for denne Skat, at den efter sit Væsen hviler paa et Skjøn ikke blot over den Vedkommendes Skatteevne, men ogsaa over dennes Forhold til Andres Skatteevne, saaledes at dens Paaligning ikke lader sig binde til haandgribelige Regler, i alt Fald ikke uden at dens Karakter som Formue- og Leilighedsstat derved vilde forandres. Underledes forholder det sig med den ved Loven af 19de Februar 1861 anordnede Indkomsskat, idet denne Skat bestemmer vedkommende Skatteydere formodede Skatteevne i Skatteaaret efter Størrelsen af hans Indtægter i det foregaaende Aar, hvorved der for Skatteligningen opnaas et saa fast Grundlag, som der vel, hvor der er Tale om Paaligning af en personlig Skat, overhovedet kan opstilles. Derved bliver det